

תת"ע 7026/02/20 - מדינת ישראל נגד מוסטפה ג'רדאת

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 7026-02-20 מדינת ישראל נ' ג'רדאת
תיק חיצוני: 61210228161

כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
מוסטפה ג'רדאת	נגד
	נאשם

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 1.3.2020.

המבקש קיבל דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 61210228161 המייחס לו עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם בניגוד לסעיפים 10(א), 38(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 בתאריך 6.2.2020.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהיעדרו ונגזרו עליו פסילה של 10 חודשים, פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 3,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי לא יכול היה להתייצב לדיון שנקבע בעניינו בשל מחלתו ומצבו הרפואי באותו היום. לטענת המבקש לא ידע כי קיימת האפשרות לגזור את דינו בהיעדרו ו/או בהיעדר מייצג מטעמו. המבקש כפר במיוחס לו וטען כי בידיו טענות הגנה חזקות.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי המשיב ידע על מועד הדיון ובחר שלא להתייצב, זאת מבלי לשלוח הודעה על כך לבית המשפט או למשיבה.

לטענת המשיבה, הסיבות המפורטות בבקשת המבקש אינן מצדיקות את אי התייצבותו לדיון, בפרט טענתו לפיה לא ידע כי היה עליו לשלוח בקשה לבית המשפט לדחיית מועד הדיון בצירוף אישור מחלה.

דין והכרעה

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך עמוד 1

בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל, (7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם

המבקש לא כפר בעובדה כי ידע על מועד הדיון אך טען כי לא התייצב לדיון זאת בשל מחלתו ומצבו הרפואי באותו היום. בתצהירו טען כי היה בכוונתו להתייצב לדיון, אלא שלא יכול היה לעשות כן בשל מצבו הרפואי שהתדרדר באותו היום ואילץ אותו להישאר בביתו שוכב במיטתו.

אין בידי לקבל את טענתו של המבקש.

אינני סבורה כי המצב הרפואי אותו תיאר המבקש בתצהירו מנע ממנו, לכל הפחות, להודיע על מצבו ולהגיש בקשת דחייה עובר למועד הדיון שנקבע בעניינו ומשלא עשה כן אין לו אלא להלין על עצמו (השוו 7122/07 טהא חיר נ' מדינת ישראל מיום 15.1.2018).

זאת ועוד, אישור המחלה, אותו צירף המבקש לבקשתו הוצא בדיעבד ביום 9.3.2020, שבוע לאחר תום מחלתו ואף ממנו לא עולה כי המבקש לא יכול היה להתייצב לדיון או להגיש בקשה לדחיית הדיון.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** מיום 24.4.2018).

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** מיום 27.5.2018).

המבקש כפר במיוחד לו וטען כי עומדות לזכותו טענות הגנה חזקות.

ההלכה היא כי אין די בעצם כפירה בביצוע העבירה כדי להקים טענה של עיוות דין. יתרה מכך, גם אם היה המשיב מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדיון שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 **כהן עופר נ' מדינת ישראל** מיום 14.4.2002, רע"פ 1773/04 **אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל** מיום 23.2.2004). כפירתו של המבקש במיוחד לו הינה כללית ואינה כוללת אסמכתאות לביסוסה ולהוכחתה.

אם יצרף המבקש לבקשתו רישיון נהיגה תקף למועד ביצוע העבירה תישקל בקשתו בשנית.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין למבקש.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ' אייר תש"פ, 14 מאי 2020, בהעדר הצדדים.